

ALJAŠKÁ ODVAHA
• KNIHA ŠTVRTÁ •

AKO SKALA

DANI
PETTREYOVÁ

ÚSPEŠNÁ AUTORKA ROMÁNOV *POD HLADINOU*, *V LAVÍNE A V PASCÍ*

AKO SKALA

ALJAŠSKÁ ODVAHA

• KNIHA ŠTVRTÁ •

AKO SKALA

DANI
PETTREYOVÁ

i527.net
vydavateľstvo

Copyright © 2014 by Dani Pettrey

Originally published in English under the title

Silenced

by Bethany House,

a division of Baker Publishing Group,

Grand Rapids, Michigan, 46516, U.S.A.

All rights reserved.

Biblické citáty prevzaté z:

Biblia. Slovenský ekumenický preklad.

Banská Bystrica: Slovenská biblická spoločnosť, 2008.

Slovenské vydanie:

Copyright © i527.net s.r.o.

www.i527.net

ISBN 978-80-89822-07-2

*Calvinovi Michaelovi Minerovi:
babička ta velmi lúbi!*

*Tento príbeh je dielom autorkinej predstavivosti.
Mená, postavy, udalosti a dialógy sú vymyslené
a akákoľvek podobnosť s reálnymi osobami,
či už žijúcimi alebo zosnulými, je čisto náhodná.*

Kayden pri lezení po skalnej stene cítila v rukách, ba v celom tele, pálenie, od akého sa možno stať závislým. Človeče, ako to miluje – visieť na okraji vyše dvestometrovej steny s vedomím, že jeden nesprávny hmat znamená smrť.

„Tentoraz ma neporazíš!“ Piper, jej mladšia sestra, zakričala ponad šesťmetrový previs, ktorý ich oddeľoval. Celé dopoludnie sa snažila Kayden rozrušiť, ale ona vedela, ako sestru ignorovať. Osoba, ktorú však nedokázala tak ľahko ignorovať, bol Jake. Pozoroval ju zo zeme spolu s jej starším bratom Gagom. Obaja prišli, aby si vraj „vychutnali tú šou“.

Dostať z hlavy Jaka bolo oveľa ťažšie, ako prehliadať Piperine posmešky. Tešilo ju však vedomie, že z nej nespúšťa oči.

Odrážila sa pravou nohou smerom k ďalšiemu záchytnému bodu, ktorý bol od nej vzdialený pol metra, a uvedomovala si, že Jake pri tom musel zadržať dych. Sama nedýchala, až kým sa prstami nezachytila o kameň, rozpálená adrenalinom.

Hej, Jake Westin, pozri na toto... Jake Westin *Cavanagh* pre ňu znamenal viac, ako si doteraz uvedomovala. V priebehu minulého mesiaca sa jej city voči nemu ešte väčšmi prehĺbili, a to ju desilo viac ako skok, ktorý mala pred sebou.

Dostala sa k poslednému previsu – žulovej rímse, ktorá zo skalného masívu vystupovala dva a pol metra. Bude musieť preliezť na okraj, potom urobiť posledný skok viery a pritom sa modliť, aby všetko správne načasovala a mala dosť sily na pristátie na rímse.

Išlo o najnebezpečnejšie miesto trasy, ktoré oddeľuje profesionálov od priemerných lezcov.

Kameň sa jej mrvil pod nechtami. Silnejúci vietor zadul kaňonom pod ňou a pískal v puklinách skalného masívu.

Kayden pritla viacčka a upokojila sa. *Dokážem to!* V minulosti sa jej to už podarilo, dokáže to znova. So zatajeným dychom sa odrazila od steny a natáhovala prsty, až ju pálili. Zachytila sa o hranu previsu a prikváčila sa ku skale.

Nohami nahmatala pevné stupienky a silou vôle sa vytlačila hore rukami aj nohami naraz.

Keď preliezla cez výčnelok, s roztrasenými rukami si vydýchla od úľavy... a vzápätí sa jej zmocnila hrôza.

Civel na ňu muž s rozmlátenou lebkou. Oči mal otvorené a pozeral sa priamo na ňu.

Preglgla výkrik, ktorý sa jej dral z pľúc. Každá bunka jej tela kričala: *Pusti sa, zmizni odtiaľto!* Potlačila však inštinkt a snažila sa udržať si rovnováhu na okraji previsu.

Poobzerala sa a zvažila možnosti, ktoré má k dispozícii. Keby sa celým telom v tomto bode otočila a vrátila späť rovnakou, nesmierne namáhavou cestou, znamenalo by to samovraždu. Ruky sa jej chveli a pálili od únavy a hrozilo, že ak sa do niekoľkých sekúnd nerozhodne, vypovedajú službu. Musí vyliezť na previs k mužovi, zistiť, či nepotrebuje pomoc, a utvrdiť sa v tom, že je už...

Na zlomok sekundy privrela oči a snažila sa sústrediť. Pozbierala všetku zvyšnú silu a vyšvihla sa na rímsu, dotýkajúc sa mužovho tela. Prehltla kyselinu, ktorá jej stúpala hore hrdlom, a rýchlo sa posunula čo najhlbšie k stene. Najprv nabrala dych a vzápätí sa pustila do záchranej akcie. Musí mužovi skontrolovať životné funkcie a uistiť sa, že sa mu už nijako nedá pomôcť. Modlila sa, aby nahmatala pulz, hoci vedela, že srdce mu prestalo biť asi už dávnejšie.

„Trará!“ skríkla Piper zhora. „Porazila som ťa.“

Kayden prekonala nevoľnosť a dvomi prstami sa pokúsila nahmatať pulz.

Presne, ako predpokladala. *Nič.*

„Kayden?“ Piperin hlas jej zaznel priamo nad hlavou.

Kayden pozrela nahor, zaclonila si oči a zbadala Piper vykúkať ponad rímsu na vrchole skalnej steny, dobrých pätnásť metrov nad sebou. Nákazlivý úsmev jej okamžite zmizol z tváre. Veľkými hnedými očami sa zastavila na pokrčenom tele vedľa Kayden.

Kayden si odkašľala: „Máme tu zraneného lezca.“

„Zraneného alebo...“

Vzdychla: „Mŕtveho.“

„Poviem to chalanom.“ Piper si z lezeckého sedadla odopla vysielачku a Kayden prikývla: „Idem hore. Povedz Jakovi, aby mi prišiel pomôcť.“

2

Kayden našla na skalnej rímse mŕtveho lezca. Kým z vrecka vyťahoval satelitný telefón, v ušiach sa ozýval Piperin rozochvený hlas. Len čo držal kovový obal v dlani, telefón zavibroval a súčasne zazvonil.

„Westin...“ Zažmurkal a dodal: „Cavanagh.“ Ako dlho mu bude trvať, kým si opäť zvykne na svoje celé meno? Keďže ako Jake Westin vystupoval niekoľko rokov, vrátiť sa späť k Jakovi Westinovi *Cavanaghovi* bolo ťažšie, ako predpokladal.

„Tu Landon.“

„Skvelé načasovanie, šerif.“

„Hm?“

Po náhlom odchode šerifa Billa Slidella zvolilo mestské zastupiteľstvo v Yancey do uvoľnenej vedúcej pozície Landona Graingera, dovtedajšieho šerifovho zástupcu. V úrade zotrvá do jesenných volieb, ktoré mu túto funkciu určite zveria natrvalo.

„Kayden našla mŕtveho lezca na poslednej rímse lezeckej trate na Stoneface.“

„Mŕtveho?“

„Žiaľ, áno.“

„Jeho partner nám práve volal zo stanice lesnej stráže číslo štyri.“ Tá je od nich najbližšie.

„Povedal, čo sa stalo?“

„Vraj minul záchytné miesto a pošmykol sa.“

Presne to stačí: minúť jedno záchytné miesto. Nečudo, že zakaždým, keď Kayden liezla, cítil srdce až v hrdle. Dokonca s ňou aj začal liezť, aby

mal lepší pocit, že keď sa niečo stane, bude nablízku. Klamal však sám seba. Kayden bola v lezení oveľa skúsenejšia, takže svojou prítomnosťou na stene by získal jediné: bezprostredný pohľad na jej pád.

Potlačil desivé predstavy. „Prídeš?“

„Áno, už som zavolať aj Cola a Boothu. Nie sme ďaleko.“

„Náradie tam budeme musieť dostať zozadu.“ Vozidlá vyjdú iba do určitého bodu, odkiaľ náčinie vynesú na vrchol záchranári a potom rovnakou cestou znesú telo.

„Ako sa cítia dievčatá?“ spýtal sa Landon.

„Práve sa za nimi chystáme.“

„Povedz Piper, že som už na ceste,“ povedal a z jeho hlasu bolo cítiť, že si o svoju snúbenicu robí starosti.

„Dobre.“ Jake ukončil telefonát a cestou hore zreferoval Gagovi celý rozhovor. Chodník – ak ho tak vôbec bolo možné nazvať – vedúci na bralo zo zadnej strany bol úzky, kľukatý, zarastený koreňmi stromov a machom, ktorý bol po včerajšom ležaku ešte vlhký.

Azda práve preto sa muž pošmykol. Možno začal liezť priskoro. Skôr, než slnko stihlo skalnú stenu osušiť.

Počas výstupu na vrchol vyrážal Jakovi pot po celom tele. Už zvládol vyše dvesto výškových metrov. Vzduch tu bol redší, ale svieži. Piper ich zbadala prvá. Oči mala plné slz. Kayden im stála chrbtom a Jake by ju najradšej utešil objatím, hoci vedel, že by mu to nedovolila.

„Ahoj, Jake,“ pozdravila ho Piper.

Kayden sa otočila. Oči mala suché, presne ako predpokladal, ale na tvári sa jej objavili červenkasté škvrny – bola rozrušená. Akoby aj nie?

„Gage.“ Piper sa vrhla bratovi do náručia a on ju potľapkal po chrbte. „Ako sa cítiš?“

„Som v poriadku, ale Kayden je...“

„V pohode.“ Staršia zo sestier pozrela Jakovi do očí a odpovedala na jeho nevyslovenú otázku. „Som v pohode.“

Prikývol, aj keď vedel, že je klame.

„Landon je na ceste,“ povedal Gage a Piper sa očividne uľavilo.

„Príde s ním aj Booth?“

Prečo Kayden zaujíma, či príde aj súdny lekár? „Áno.“

„Dobre,“ pošúchala si ramená, „pretože mi na tomto niečo neseďí.“

Jake sa k nej nenápadne priblížil. Kayden sa snažila ignorovať radosť, ktorá sa jej na okamih rozliala do každej bunky. Tak rada by sa mu hodi-la okolo krku, ako sa Piper vrhla do náručia staršiemu bratovi.

„Povedala si, že ti na tom čosi nesedí?“ ustarane skrivil peknú tvár.

„Jednoducho mám z toho zlý pocit.“ Pokrútila hlavou a zasmiala sa: „Skvelé, teraz zniem ako Piper.“ Jej sestra bola známa svojou intuíciou. Ale ona...?

Štuchol ju laktom: „Nepodceňuj pocity, môžu byť užitočné.“

Pokrčila plecami. Nedokázala to pomenovať, ale čosi ju znepokojovalo.

„Sú tu,“ oznámila Piper, vyskočila na nohy a rozbehla sa k snúbenco-vi. Vzápätí sa objavil Booth a za ním Cole. „Zdravím,“ Kayden privítala lekára kývnutím hlavy.

Cole obišiel Boothu a zamieril priamo k nej. Ak niekomu dovolí, aby ju utešil, tak jedine veľkému bratovi, najstaršiemu zo súrodencov McKennaovcov, ktorý od smrti ich rodičov stojí na čele rodiny.

„Ako to zvládaš?“ spýtal sa, potapkal ju po pleci a citlivým spôsobom ju donútil, aby mu pozrela do očí.

Úchytkom mrkla na sestru, ktorá bola ešte vždy akási zelená. „Lepšie ako Piper.“

Kútikmi úst mu mykol úsmev. „Toto nie je súťaž, Kayden.“

Střípla a s úškrnom odpovedala: „Všetko je súťaž.“

„Si nemožná,“ potriasol hlavou a sklonil sa, aby jej pozeral priamo do očí. „Nie je nič zlé na tom, ak človek prizná, že je vyvedený z miery.“

„Nie všetci prekonávame problémy slzami.“

„Viem,“ pohľad mu znežnel, „ale vidím, keď nie si vo svojej koži.“

Keď v bratových zelených očiach postrehla úprimnosť, vydýchla si. Uvedomovala si, že sa jej iba snaží pomôcť. „Viem a vážim si to.“

Teraz sa musí pripraviť na to, čo ich čaká. Nájst' obeť je jedna vec, to horšie majú ešte pred sebou – transport tela.

Muž mal vážne poranenia, preto si nebola istá – a nedokázala sa pri-nútiť zblízka si prezrieť jeho tvár –, či ide o niekoho miestneho. Je však možné, že ho poznala, prinajmenšom podľa mena. Horolezecká komu-nita na Aljaške totiž drží spolu.

„Naša obeť sa volá Conrad Humphries,“ povedal Landon, kým si Kaydenini bratia pripravovali náradie.

„Conrad?“ spozornela Piper.

„Poznala si ho?“

„Obe sme ho poznali,“ ozvala sa Kayden. „Počas zimy v Yancey párkrát zliezal umelú stenu. Myslím, že žil na Imneku. Odkiaľ vieš jeho meno?“

„Povedal nám ho jeho lezecký partner.“

„Liezol s niekým?“ spýtala sa prekvapená, že ho partner nechal tak.

Landon prikývol.

Podišla k nemu bližšie. „Čo vlastne povedal?“

„Všetko vraj išlo ako po masle. Conrad vyliezol cez previs a parťák ho stratil z dohľadu. Krátko nato počul, ako Conrad vykrikol a potom...“

„A potom?“ tlačila naňho.

Landon pokrčil tvár: „A potom nasledoval tupý náraz.“

Potlačila akúkoľvek reakciu. Výsledok toho tupého nárazu videla na vlastné oči. „Odkiaľ sa ten jeho parťák ozval?“ spýtala sa so stiahnutým žalúdkom.

„Zo stanice lesnej stráže číslo štyri. Asi nemal signál a vedel, že Conrad potrebuje pomoc. Preto zliezol dolu k autu a vrátil sa k stanici, okolo ktorej predtým prechádzali. Povedal, že to bol najrýchlejší spôsob, ako mu pomôcť.“

„Uistil sa pred odchodom, že je Conrad pri vedomí?“

„Neviem, ale z toho, čo povedal, sa zdalo, že je presvedčený, že Conrad súrne potrebuje pomoc.“

„Takže si myslel, že Conrad žije?“ spýtal sa Jake.

Landon prikývol: „Mal som z neho taký dojem.“

„Hoci počul silný náraz?“

„V takých chvíľach uveríš tomu, čomu chceš.“

„A kde je teraz?“ vyzvedala Kayden.

„Ešte stále je na stanici. Požiadal som ho, aby tam zostal. Nechcel som, aby sa sem vrátil, kým budeme pracovať. Strážnikovi Aikensovi som povedal, že cestou späť sa tam zastavím.“

„Ako sa volá?“

Landon sa pozrel do zápisníka. „Stuart Anderson.“

Stuart Anderson? To meno im nič nehovorilo. Odkiaľ asi pochádza?

„Dobre,“ povedala a myseľ jej pracovala na plné obrátky. „Som si istá, že ho určite budeš chcieť vypočuť.“

Landon naklonil hlavu. „To som mal v pláne tak či onak. Ide o bežný postup pri každej nehode. Máš preňho nejakú špeciálnu otázku?“

Vsunula ruky do vreciek flísovej bundy. „Myslím si, že nejde o bežnú nehodu.“

Landon prižmúril oči. „Prečo?“

„Niečo ma znepokojuje, ale kým si ho neprezriem zblízka, neviem to definovať.“

„Dobre. Všetci sa, prosím, pripravte.“ Landon všetkých zoradil na okraji brala. „Kým sa nerozhodne inak, podľa protokolu ide o miesto činu. Spolu s Boothom vykonáme obhliadku, ale budem potrebovať dvoch ľudí.“

„Ja pôjdem,“ jednohlasne sa prihlásili Kayden a Jake.

Jake na ňu úkosom pozrel, no ona nespustila zrak z Landona. Pôjde.

„Ja som ho našla a chcem ho aj priniesť domov.“

Landon prikývol.

Cole vzal do rúk horné lano. „Gage a ja vás budeme ísť a potom vytiahneme telo.“

„V poriadku.“ Landon kývol hlavou smerom ku Kayden a Jakovi: „Poďme na to!“

Najrýchlejšie, najbezpečnejšie a najľahšie sa na skalnú rímsu dostanú zlanením. Jake, Booth, Landon a Kayden sa pripútali a navzájom si skontrolovali výstroj.

Keď si boli istí, že je všetko pripravené, prvý sa spustil Landon, za ním Booth a Kayden. Jake obdivoval obratnosť, s akou sa hýbala, či skôr kĺzala. Ruky s vytvarovaným svalstvom nestrácali na ženskosti a zároveň boli dôkazom jej sily. Sily, ktorá siahala oveľa hlbšie. Viac ako telesná zdatnosť ho fascinovali zriedkavé okamihy, keď mal možnosť nahliadnuť do jej srdca.

Hoci sa pocity dlho snažil potláčať, neubránil sa a do Kayden sa bezhlavo zamiloval. Teraz si bol už viac-menej istý, že sa ich tak ľahko nezbaví. Otázka znie: Dokáže sa Kayden preniesť ponad všetko, čo sa o ňom dozvedela, a milovať ho takého, aký je?

„Jake!“ zvolal Landon zo skalnej rímsy.

„Už idem.“ Jake sa zaprel chodidlami do sivej žuly a postupne nakláňal trup, až bol takmer v rovnobežnej polohe so skalnou rímsou, na ktorú zostupoval.

Keď stál na previse pevne obomi nohami, odopol si lano a obrátil sa k...

Pri pohľade na dotlčené telo obete sa mu zdvihol žalúdok. Teraz už chápal, prečo bola Kayden taká rozrušená.

Landon vytiahol z vaku fotoaparát. „Skôr, než telom pohneme, musíme ho odfotografovať.“

Booth si čupol vedľa tela a urobil zbežnú prehliadku.

Jake a Kayden sa opreli o skalný masív, aby mu nezavadzali. Kayden upierala pohľad na tmavnúci horizont. Blíži sa dážď. Vietor jej šibal do tváre tmavohnedé vlasy, z ktorých letné slnko mierne vyťahalo farbu. Človeče, dokázal by sa na ňu pozeráť aj hodiny!

Nechcel, aby si všimla, ako na ňu civie, preto sa s hlbokým nádychom sústredil na obeť.

Muž ležal na bruchu. Jake videl iba malú časť pravej strany tváre, z ktorej v dôsledku nárazu neprirodzene vytrčalo oko.

„To som mala na mysli. Pozri na tú kriedu.“ Ukázala prstom, kým Landon zaostroval na biele pramienky kriedy, ktoré obeti stekali po rukách. „Toto by sa s kriedou nemalo stať.“

Jake jej z princípu odporoval: „Možno prišiel príliš skoro, keď boli skaly ešte mokré. Alebo uchoпил záchytné miesto, v ktorom stála voda.“

„Nie,“ pokrútila hlavou, „voda by kriedu odplavila, ale nezanechala by takéto stopy.“

„Takže, čo si o tom myslíš?“ spýtal sa Landon.

Podišla k telu a kľakla si. „Podľa mňa sa nadmerne potil. Ale ani pot by s kriedou neurobil niečo také.“

„Nadmerne sa potil? Myslíš, že to bol infarkt alebo niečo podobné?“

„Nie. Keby sa potil, krieda by tekutinu z dlaní absorbovala, ale netiekla by mu po rukách.“

„Čo tým chceš povedať?“

„Že s kriedou nebolo niečo v poriadku. Pre lezca je dôležitou pomocou, vlastne nevyhnutnou.“

„Možno použil lacnú kriedu,“ uvažoval Jake, kým Landon fotografoval kriedové škvrny na rukách.

„Je to možné,“ prisvedčila Kayden a vstala. „Booth to v laboratóriu zistí...“

„Ale?“

Vzdychla si: „Neviem...“

Jake videl, že svoju teóriu ešte prehodnocuje a váha vysloviť ju nahlas. Na okolí bola najzručnejšou lezkyňou. „Dôveruj svojej intuícii, Kayden. Mnoho prípadov sa vyriešilo iba vďaka nej.“

„Dobre, tak poďme na to,“ povedal Landon.

Jake si neodpustil otázku: „Čo si o tom myslíš ty?“

Keď sa spustili prvé kvapky dažďa, Landon si zo zadného vrečka vytiahol šiltovku a nasadil si ju. „Myslím, že by sme sa mali poponáhľať.“

Valila sa na nich búrka. Tmavé oblaky prezrádzali, že jemné mrholenie sa postupne zmení na prudký lejak.

Na Landonov signál Cole a Gage spustili nosidlá. Landon a Jake ich chytili a položili paralelne vedľa tela obete. Booth prehliadal okolie.

Kayden sa ponúkla, že im pomôže, ale Landon pokrútil hlavou: „Spravím to s Jakom, iba my dvaja.“

„Som v pohode,“ odfúkla si ofinu z očí, „chcem vám pomôcť.“

Nato si kľakla vedľa tela. Landon ju vystríhal: „Keď ho prevalíme, bude to ešte skľučujúcejší pohľad. A okrem toho potrebujem, aby si si nasadila rukavice a zabalila jeho vrečko s kriedou.“ Vytiahol zo svojho plecniaku malú plastovú obálku na dôkazový materiál a hodil jej ju. „Len čo sa dostanem k vačku s kriedou, vytiahnem mu ho z opasku a podám ti ho. Musíme ho udržať v suchu.“

S hygienickými rukavicami na rukách prikývla a postavila sa tesne za Landona.

Landon si čupol a ponad mŕtveho pozrel na Jaka. „Pripravený?“

Jake sa zhlboka nadýchol, zadržal vzduch v pľúcach a prikývol.

„Na tri,“ povedal Landon. „Raz, dva, tri.“

Zodvihli telo a povalili ho na nosidlá tvárou nahor.

Kayden potlačila zhíknutie, ale Jake počul jej krátke prudké nádychy.

Landon odopol mužovi z opasku vrečko s kriedou a podal jej ho.

„Je jej tu ešte dosť, takže budeme mať čo skúmať,“ poznamenala.

Kým Booth obhliadal telo z nového uhla, Landon narýchlo urobil niekoľko fotografií. Potom telo zakryli a pripútali. Cole a Gage ho opatrne vytiahli nahor, aby sa ešte väčšmi neotĺklo o rozoklaný skalný masív.

3

„Viete...“ Keď telo Conrada Humpriesa naložili do auta, Booth ponúkol Jakovi žuvačku. „Keď som sa sem pred dvadsiatimi rokmi presťahoval, myslel som si, že ma čaká pokojný život. Uplynulý rok ma však presvedčil o omyle.“

„Nie ste v tom sám,“ odpovedal Jake a vložil si žuvačku do úst. Yancey sa spočiatku javila ako dokonalé mestečko, v ktorom by mohol istý čas pobudnúť, kým sa v živote pohne ďalej. Ale teraz... Pozrel na Kayden, ktorej z kapucne kvapkala voda. Nemohol by odísť, ani keby chcel. Táto žena mu vnikla do žíl a rozširuje mu srdce.

Keď k nim podišiel Landon, Booth povedal: „Ak má Kayden pravdu a s kriedou nebolo čosi v poriadku, možno budete mať v novej funkcii na stole prvý prípad vraždy.“

„Nepredbiehajte, kým nemáme výsledky z laboratória.“

Booth hneď preskočil pohľadom na Kayden. „Keby som bol stávkár, vložil by som všetko na túto dámu.“

Jake s ním bezvýhradne súhlasil.

„V lezení sa vyzná,“ skonštatoval Booth.

„Máte pravdu,“ Jake sa usmial jej smerom.

„Kedy budeme mať výsledky rozborov?“ opýtal sa Landon.

„Možno už v pondelok ráno,“ odvetil lekár.

„Výborne. Mám stretnutie so starostom Coxom a mestským zastupiteľstvom, ktoré sa pretiahne do popoludňajších hodín. Výsledky bude musieť vyzdvihnúť niektorý z mojich zástupcov.“ Landon položil ruku na Jakovo plece.

„Nie, nie,“ ohradil sa Jake. Ten pohľad dobre poznal. Odkedy sa Landon dozvedel o tom, že bol kedysi vyšetrovateľom, snažil sa ho vlákať do miestneho policajného zboru. Po Slidellovi si kufre zbalil aj zástupca šerifa Tom Wilkinson, takže Landonovi chýbali dvaja muži.

Jake chápal, prečo Landon chce, aby mu pomáhal. Iste, aj jeho nadschlo vyriešenie prípadu na vyhlídkovej lodi *Bering*, ale uvedomoval si, že túžbu vrátiť sa k obľúbenému povolaniu musí v sebe potlačiť. Odne pamäti veril, že bol pre prácu detektíva stvorený – až kým na jeho pýchu a zaslepenosť nedoplatila životom Becca a ich nenarodené dieťa. Z toho bolo jasné, že nemal správne usporiadané priority. Boh očividne nechce, aby bol policajtom.

Landon prerušil ticho: „Jake, viem, že sme to po mojom zvolení už preberali a ty...“

„A ja som ti povedal, že už som mimo hry.“ Iná možnosť neprichádza do úvahy.

„Chápem, ale tvoje skúsenosti by nám veľmi pomohli. Najmä teraz, keď ma starosta zahlcuje papierovačkami a schôdzami. Čo keby si mi pomáhal iba dočasne? Kým sa to trochu neutrásie?“ Potom sa Jakovi pozrel priamo do očí: „Človeče, skutočne by sa mi zišla tvoja pomoc.“

Jake zvesil plecia. Ako by mu mohol povedať nie? Landon bol preňho ako rodina a teraz potrebuje jeho pomoc. Pomohol mu už aj v prípade únosov z lode *Bering* a nič sa nepokazilo... Azda už odvtedy ubehlo dosť času. Možno by mu mohol pomôcť ešte s jedným prípadom. Chvíľu váhal z obavy, že svoje rozhodnutie raz oľutuje, ale za žiadnu cenu nechcel sklamať svoju rodinu. „Dobre, ale iba dovtedy, kým si na novom mieste nezvykneš.“

„To znamená áno?“

Jake prikývol a nemohol si nevšimnúť, ako sa Landonovi ulávil.

„Ďakujem ti, Jake.“

„Ale iba tento prípad,“ zopakoval, pretože vycítil Landonovu nádej. Nádej, že sa do tejto práce nanovo zamiluje a zostane.

„Výborne,“ usmial sa Landon. „Môžeš začať tým, že spolu s Kayden vypočujete Stuarta Andersona. Ona sa v lezení vyzná, takže zistí, či vám náhodou neklame.“

Postavila sa vedľa neho. „To znie dobre.“

Jakovi sa zdalo, že sa Kayden celkom teší. *Zaujímavé*. Je rada, že sa rozhodol pomôcť im s vyšetrovaním?

„Kým pôjdete, musíš zložiť prísahu,“ povedal Landon.

„Je to nutné?“ spýtal sa Jake a hlavou mu preblesla spomienka na jeho prvú slávnostnú prísahu. Bol ešte veľmi mladý a prehnane sebavedomý. Život však z neho pýchu vybil – teda jej veľkú časť.

„Musí to byť oficiálne.“ Landon pred očami súrodencov McKennaovcov menoval Jaka za svojho zástupcu.

Pred odchodom vybral z odkladacej priehradky palubnej dosky odznak a zbraň a podal ich Jakovi.

Novovymenovaný zástupca šerifa naklonil hlavu: „Bol si si natoľko istý, že poviem áno?“

„Vedel som, že ak raz budem skutočne potrebovať tvoju pomoc, nesklameš ma,“ povedal a potľapkal ho po chrbte.

Jake dúfal, že ho nesklame. Aj Becca verila, že sa dá naňho spoľahnúť, no on na celej čiare zlyhal.